

รายงาน

นักวิจัยไทย พบสูตร...

‘หุ่นกระเจ้าเกรี้ยบ’ วัดพระแก้ว

วันธนา คล้ายสุบรรณ

PIXE AND XRF MEASUREMENTS

Elemental composition of the mirrors were studied with Particle-Induced X-ray Emission (PIXE) and Synchrotron Radiation X-ray Fluorescence (SRXRF) techniques. XRF imaging was also carried out at the beamline X27A of National Synchrotron Light Source (NSLS) in New York, United States.

ห โอลกู้รักวัดพระแก้ว พอย กับที่รู้จักประเทศไทย ที่สำคัญในเชิงมรดกทางวัฒนธรรม วัดพระแก้ว เป็นลัญลักษณ์ของกรุงรัตนโกสินทร์ ตั้งแต่เริ่มรัชกาลที่ 1 ดังนั้นคือประทุมแห่งชาติ ที่เป็นศิลปะชั้นสูงจะอยู่ในวัดพระแก้วหมวดทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นงานปั้น งานจิตรกรรม

ฝาผนัง และงานประดับกระจกที่กำลังจะฟื้นเชิญมาอีกครั้งด้วยเทคนิคทางแสงชินโคตรอน ซึ่งกำลังเป็นที่สนใจของนักวิทยาศาสตร์ทั่วโลก

สรรษฐ์ สุจิตาร ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยแสงชินโคตรอน บอกว่า ปัจจุบันได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดงานประชุม AOFSSR ครั้งที่ 6 ซึ่งถือเป็นการประชุมระดับนานาชาติของนักวิจัยด้านแสงชินโคตรอน มีผู้เข้าร่วมทั้งชาวไทยและต่างประเทศกว่า 200 คน โดยงานนี้นักวิจัยสถาบันวิจัยแสงชินโคตรอน วันธนา คล้ายสุบรรณ ได้ถ่ายรายงาน “แสงชินโคตรอนกับการศึกษากระเจ้าเกรี้บโบราณของไทย” เพื่อการใช้ประโยชน์ต่อการบูรณะปฏิสังขรณ์พระอุโบสถด้วยเครื่องดัดน้ำตามพระบรมมหาราชวัง ตามแนวพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยนักวิทยาศาสตร์ที่ร่วม

ประชุม ต่างให้ความสนใจและชื่นชมนักวิทยาศาสตร์ไทยที่สามารถใช้แสงชีวนิโคตรอนพื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมของประเทศไทยได้อย่างน่าทึ่ง

งานหุ่นกระเจ้า และ งานประดับกระเจ้า เป็นศาสตร์แขนงหนึ่งของงานซ่างลิบหมูโบราณของประเทศไทย มีความเจริญรุ่งเรืองนับแต่รัชกาลที่ 3 ซึ่งทรงโปรดให้นุรุณปฏิสังขรณ์พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม โดยผ้าผั้งด้านนอกเดิม เป็นลายห้องรดน้ำพื้นสีแดง ได้ทำการแก้เป็นลายปืนนิปิด ทองพื้นประดับกระจกดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน กระเจ้าดังกล่าวจึงกันในเน้นน่าว กระเจ้าเกรียง เมื่อจากประเทศไทย จึงจำเป็นต้องใช้กระเจ้าจากต่างประเทศในการซ้อมบำรุง

วันหน้า เเล้วว่า การศึกษากระเจ้าเกรียงโบราณด้วยแสงชีวนิโคตรอน ทางคณะวิจัยได้จัดมา 2 ชุด จากสำนักพระราชนวัช โดยขอพระราชทานจากสมเด็จพระเทพฯ ชุดหนึ่งเป็นกระเจ้าที่ใช้ประดับเส้าทางของพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม พระอุโบสถที่มีพระแก้วมรกตประดิษฐานอยู่ เป็นส่วนหนึ่งที่หลุดลงมา ซึ่งสำนักพระราชนวัชได้เก็บรักษาไว้ แล้วนำมาให้คณะวิจัยชุดที่สองเป็นตัวอย่างที่ได้มาจากการที่ใช้ตกแต่งฐานของพระบรมวุรุพัชกาลที่ 1 รัชกาลที่ 2 รัชกาลที่

ลักษณะบางเหมือนข้าวเกรียง สามารถตัดเป็นชิ้นได้ ง่าย เหมาะสำหรับงานประดับลวดลายอันละเอียด สวยงาม นอกจากนี้ยังนำมาใช้ตกแต่ง นุษบก เครื่องราชภัณฑ์ เครื่องใช้ทางศาสนาและวัตถุโบราณอีกด้วย สำนักพระราชนวัชได้เก็บรักษาไว้ แล้วนำมาให้คณะวิจัย และงานประดับกระเจ้าขนาดซ่างผีเมือลีบหอดต่อ กันมาจนปัจจุบันยังไม่พบว่ามีแหล่งผลิตกระเจ้าเกรียงใน

3 ในปราสาทพะเพบพิด คณะวิจัยได้วิเคราะห์ห้องค์ ประกอบของการจัก โดยใช้แสงชีวนิโคตรอนตรวจสอบ ด้วยเทคนิคการเรืองแสงในยานพลังงานรังสีเอกซ์ ว่า กระเจ้าแต่ละห้องก่อนด้วยธาตุใดบ้าง และมีปริมาณเท่าไร นอกจากนี้ยังได้ศึกษาเชิงลึกโครงสร้างของตัววัสดุที่ใช้ ของธาตุของห้องก่อนเหล่านี้มีร่องรอยที่แสดงให้เห็น ของห้องก่อนที่มีความรุ้วที่สำคัญเกี่ยวกับการเกิดลีแต่ละลี ในเนื้อแก้วของกระเจ้า

ปัจจุบันได้สูตรกระเจ้า มาแล้ว ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการศึกษา ทดลองเพา ทดลองหยอดแก้ว และวิเคราะห์ลี เพาะเจดีย์ดังต้นที่ใช้จากการเพา มีบางส่วนที่ระเหิดไปจากการบวนการ หลอมแก้ว ได้ลีไม่ตรงกับของดั้งเดิม ก็ต้องมาศึกษาอย่างละเอียดอีกรั้งว่า ธาตุอะไรหายไปบ้าง และปรับสัดส่วนของธาตุให้เข้าสูตร สุดท้ายก็ได้ลีที่เหมือนกับของดั้งเดิม เรายังคงประกอบของกระเจ้าที่สำคัญ 150 ปี แต่ในกระบวนการใช้งานจากนี้ที่ 1-150 กระเจ้า นี้ผ่านการกัดกร่อนทาง

ธรรมชาติ องค์ประกอบ

บางส่วนหายไป ฉะนั้นสูตร

ที่ได้จากการวิเคราะห์ แม้จะไม่สมบูรณ์เหมือนกระเจ้าโบราณเมื่อ 150 ปีก่อน แต่ยังนับได้ว่าจะมีความใกล้เคียงมากที่สุด

ผลการศึกษากระเจ้าเกรียงโบราณวัดพระแก้ว ได้รับความสนใจจากนักวิทยาศาสตร์ระดับโลกที่มาร่วมงาน AOFSRR เป็นอย่างมาก และต่างพากันชื่นชมความสามารถของนักวิทยาศาสตร์ไทย ที่สามารถใช้เทคนิคแสงชีวนิโคตรอนพื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมของประเทศไทย

ถือเป็นผลงานชิ้นแรกและชิ้นสำคัญของสถาบันแสงชีวนิโคตรอน ที่ต้องการพื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมของประเทศไทย